

KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ

informace pro obyvatele Kašperských Hor

podzim 2008 3/08



Kašperské Hory mají mistra republiky v lehké atletice!

13. a 14. 9. se v Třinci konalo mistrovství České republiky staršího žactva v lehké atletice. Martin Chlada vyhrál 1. místo v běhu na 3 kilometry a rovněž dosáhl na 2. místo v běhu na 1500 metrů překážek. Za svůj výjimečný úspěch vděčí nejenom svému otci, ale také trenérovi Jiřímu Královi z oddílu mláďů Domažlice, za který Martin závodí. Blahopřejeme!



Navíc jsme se museli přizpůsobit mzdové a cenové politice národního parku, což nám výrazně prodražilo zpracování kalamity. Nikdo nám ani městu ztrátu cca 10 mil. v důsledku zvýšených nákladů nenahradí.

- Postižení našich lesů zahrnutých do území parku bylo intenzivnější než v ostatních parkových lesích, přesto se našich 126 000 m³ na tomto území zpracovaného dříví do celkových statistik za park nedostalo – jakoby v našich lesích ani žádná kalamita nebyla.

- Po každé větrné kalamitě dojde k přemnožení kůrovce a tím vlastně ke kalamitě další, ještě rozsáhlejší. Je proto naprosto nepochopitelné, že v takové situaci rozhodnutí o naší žádosti povolit zásahy proti hmyzím škůdcům v I. zónách našich lesů trvalo ministerstvu životního prostředí více než půl roku (od 3.3.2008 do 10.9.2008) a v podstatě nemá v tuto pokročilou roční dobu vůbec smysl.

- Dalším nutným krokem po rozsáhlé kalamitě bylo zpracování nového Lesního hospodářského plánu. Za jeho pořízení jsme zaplatili více než dva milióny a přestože měl platit od 1.1.2008, do dnešního dne nemáme od správy národního parku konečné stanovisko.

- Správa národního parku stále intenzivněji usiluje o rozšíření bezzásahového území, které provází zvláště po větrné kalamitě šíření kůrovce a odumírání dalších lesních porostů.

pokračování na další straně

Braňme naše lesy

Věnujte, prosím, pozornost následujícím řádkům, ve kterých vás chceme informovat o problematice týkající se našich lesů.

Jistě máte ještě v živé paměti hrůzy a škody, které v našich městských lesích napáchal orkán Kyrill. V uplynulém roce jsme vás o nich informovali, právě tak jako o průběhu jejich likvidace. Ano, podařilo se nám minulým roce zpracovat téměř všechnu hmotu, která zůstala v lesích ležet. Tento obtížný úkol jsme zvládli a měli jsme pocit, že nás už nic horšího nemůže potkat...

Naše lesy však mají mnohem horšího nepřítele, než přírodní katastrofy. Ptáte

se, kdo je tím obávaným nepřítelem? Pokud ano, čtete dál.

- Lesy v území, na kterém byl vyhlášen národní park, nám byly vydány v roce 2000, přesto je tato skutečnost vedením národního parku a ministerstva životního prostředí neustále přehlížena a je snaha o nich nadále rozhodovat jakoby nepatřily městu ale byly nadále státní.

- Náhrada za újmu (na území NP jsme omezovali v hospodaření s naším majetkem) nám byla poprvé přiznána za rok 2006 a vyplacena až v červnu 2008

- Na zpracování loňské kalamity a odstranění jejích následků jsme na rozdíl od národního parku nedostali ani korunu z mimořádné vládní dotace.

Braňme naše lesy

dokončení z předchozí strany

Právem se obáváme o další osud našeho majetku, našich lesů.

Mimo jiných i tyto skutečnosti nakonec vedly na minulém veřejném zasedání zastupitelstva města, které proběhlo 26. 8. t.r., k rozhodnutí realizovat všechny dostupné a možné kroky směřující k vynětí našich majetků z NP Šumava.

Tak co, vážení občané, víte o jakém nepříteli byla řeč?

Nesmíme připustit znehodnocení městského majetku, odumření velké části Šumavy. Krajinu, ve které po generaci žijeme, nepřenecháme ekologům ani „vědcům“ jako pokusné políčko pro jejich experimenty. To, co dosud Šumavě provedli, to už stačí!!!

KML

Vážení čtenáři Kašperskohorského zpravodaje, jestliže chcete podpořit stanovisko Svazu obcí NPŠ, můžete připojit svůj podpis na petici, kterou níže otiskujeme. Petici najdete v Městském informačním a kulturním středisku na radnici.

PETICE ZACHRAŇME ŠUMAVU

dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod a zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním

My, níže podepsaní občané České republiky prostřednictvím této petice apelujeme na českou vládu a parlament ve věci ochrany přírodních hodnot lesů v Národním parku Šumava:

Jsmo znepokojeni situací na Šumavě, kde odumírají největší plochy lesů ve střední Evropě. Lesní ekosystémy v Národním parku Šumava jsou devastovány a zcela ponechány napospas kůrovci. Výsledkem jsou stále se rozšiřující tisíce hektarů suchých lesů, včetně zbytků původních pralesů, likvidace genofondu původního šumavského smruku a následné zbytečné vznikající stovky hektarů holin. Nyní je kůrovcem bezprostředně ohrožen i prales v lokalitě významné pro český národ – u Pramenů Vltavy, kde rostou až čtyři sta let staré stromy. I toto místo má být však zničeno.

Národní park Šumava byl založen pro ochranu přírodních hodnot Šumavy, především lesů, které zaujímají většinu jeho rozlohy. Jeho posláním je uchování a zlepšování unikátního přírodního prostředí, nikoli experimentování malé uzavřené skupiny nezodpovědných státních úředníků a „ekologů“.

Lesy v Národním parku Šumava jsou dědictvím, které nám zanechali naši předkové, a nikdo nemá právo o ně připravovat generace, které přijdou po nás.

Nechceme na Šumavě lesy kácet, chceme, aby se o ně řádně pečovalo, aby se postupně zlepšovala jejich přirozená druhová skladba.

Žijící lesy jsou základem života na Zemi. Budeme-li trvale udržovat lesy, udržíme trvalý život.

Vyzýváme proto Vládu a Parlament České republiky, aby:

1. se bezodkladně začaly zabývat situací na Šumavě;
2. zastavily bezohledné ničení hodnot, pro které byl Národní park Šumava vyhlášen, a zahájily jejich důslednou ochranu podle platných právních předpisů;
3. přizvaly k řešení odborníky, samosprávu i vlastníky na obou stranách hranice;
4. pravidlivě informovaly veřejnost o stavu Národního parku Šumava a o záměrech jeho dalšího směřování;
5. zajistily, že Ministerstvo životního prostředí ČR se bude chovat jako nezávislý státní orgán a nebude ve věcech rozhodování o Národním parku Šumava ovlivňováno úzkou zájmovou skupinou vědců a členů nevládních organizací;
6. dodržovaly mezinárodní závazky směřující k ochraně přírodních hodnot Šumavy.

Děkujeme.

Petiční výbor: (jméno, příjmení, adresa bydliště)

.....

Zastupovat petiční výbor při jednání se státními orgány je oprávněn
 kterýkoliv člen petičního výboru (klauzule vyžadovaná §5, písm. 1 zák. č. 85/1990 Sb.).

Vážení čtenáři, pro dokreslení situace otiskujeme tiskovou zprávu Hnutí DUHA a stanovisko Františka Niklese, předsedy Svazu obcí NPŠ, jehož jsou Kašperské Hory členem.

Svaz obcí Národního parku Šumava

Stachy 422, PSČ 384 73
 František Nykles, předseda Svazu
 Tel. 602 650 643
nykles@seznam.cz

Tisková zpráva
 Stachy, 7. září 2008

Stanovisko Svazu obcí Národního parku Šumava k tiskové zprávě Hnutí Duha ze 3. září 2008 „Plzeňský kraj chce odstřílet Bursíkovu snahu o dohodu s obcemi na Šumavě“.

Není jasné z jakého zdroje čerpal zástupce Hnutí Duha pan Bláha podklady pro svoji tiskovou zprávu a hlavně není pochopitelné, proč uvádí ve zprávě nepravdivé informace.

Na rozdíl od toho, jak popisuje situaci na Šumavě pan Bláha, nebyly totiž v minulosti vztahy mezi obcemi a Správou Národního parku nikdy tak napjaté, jako je tomu v současné době.

Po patnácti letech nezájmu o problematiku šumavského regionu byl v loňském roce novým ředitelem Správy NPŠ nastolen nový trend ve smyslu jím propagovaného sloganu „konečně společně, koncepčně“. Nejenom šumavské obce ale i veřejnost předpokládaly, že by mohlo ve vzájemných vztazích obcí a Správy NPŠ dojít ke zlepšení.

Žádný zlom však nenastal, protože následující řada vzájemných jednání měla pouze vzbudit dojem, že dochází k dialogu a dohodám. Pokud vůbec docházelo k závěrům, byly tyto následně měněny nebo úplně rušeny.

Potvrdilo se však přísloví, že „stokrát opakovaná lež se stává pravdou“, protože veřejnost a bohužel i média byla a jsou systematicky ovlivňována a dezinformována nejen o dobré vůli Správy NPŠ k dialogu, ale především o probíhající spolupráci a vznikajících dohodách.

Ke zklidnění dlouholetých sporů nepřispěl ani ministr Bursík, když se po svém nástupu do funkce představil 6.3.2007 ve Vimperku šumavským starostům. Nenechal nikoho na pochybách o svoji chuti k diskuzím a dohodám, když prohlásil, že si do problematiky Šumavy nenechá od nikoho mluvit a o problémech Šumavy budou rozhodovat jen odborníci. Že je Šumava také domovem pro její obyvatele a prostředím pro její návštěvníky ho již tak příliš nezajímalo. Svoje stanovisko přitvrdil ještě 1.10.2007 v Novém Údolí prohlášením, že pravidla stanovuje on a na předchozí dohody je třeba zapomenout.

Přes rok se na Šumavě hovoří o jakési „Velké dohodě“ ministra s obcemi, která sice byla představena médiu, ale ze šumavských starostů ji ještě nikdo neviděl.

Takže shrnuto, není jasné kde pan Bláha z Hnutí Duha zjistil, že ministr Bursík umí se šumavskými obcemi nejen vyjednávat, ale že umí situaci v národním parku i uklidnit. Faktem zůstává, že od zmíněného představení se obcím si za 18 měsíců ve funkci nenašel pan ministr, ani žádný z jeho náměstků, ani jednou čas na šumavské obce a svým přístupem se nějaké dohodě s obcemi velice rychle vzdaluje.



Tisková zpráva Hnutí DUHA

Hnutí DUHA • Štefánikova 31, 402 00 Brno • Lublaňská 18, 122 06 Praha 2
www.hnutiduha.cz

Plzeňský kraj chce odstřílet Bursíkovu snahu o dohodu s obcemi na Šumavě

středa 3. září 2008

Plzeňské krajské zastupitelstvo včera večer navrhlo zákon, podle kterého by řízení národního parku na Šumavě bylo odebráno vládě. Převzal by jej – včetně 540 čtverečních kilometrů lesů – výbor, kde stát má mít jen těsnou většinu jednoho hlasu. Hnutí DUHA bude poslancům doporučovat, aby návrh zamítli.

Vědecká rada parku, která správě pomáhá v odborných věcech, má být úplně zrušena. Koncepci péče o přírodu – včetně expertních zoologických nebo botanických otázek – mají převzít politici. Návrh také předem počítá, že v posledních zbytcích šumavských pralesů se bude kácet.

Svaz obcí Národního parku Šumava přijetí zákona podle ČTK rozhodně nedoporučuje a nepodporuje.

Hnutí DUHA podporuje, aby vznikl nový zákon o národním parku. Podle ekologické organizace ale musí být odvozen od vznikající velké dohody mezi kraji, obcemi a ministerstvem životního prostředí – nikoli jednostranného návrhu, který evidentně slouží k tomu, aby vládu a odborníky vyšachoval z rozhodování o Šumavě. Musí také zajistit, že se sjednotí pravidla péče o národní park na české a německé straně hranice.

Jaromír Bláha, vedoucí programu Lesy v Hnutí DUHA, řekl: „Starostové mají více rozumu než krajská politická posílení předvolební horečkou. Návrh je zjevně nesmyslný. Treba ve výboru parku nepočítají se žádným zástupcem vědců. Přitom velká část práce jsou odborné otázky jako: jak pečovat o tenhle nebo onen druh rostliny. Ministr Bursík ukázal, že umí s obcemi vyjednávat, situaci v národním parku uklidnit a postupně se bod po bodu dohodnout. Zákon o parku by se měl odvíjet od velké dohody krajů, obcí a ministerstva o Šumavě, nikoli jednu stranu prostě vyšachovat z jednání. Tohle jen zbytečně znovu přilévá olej do ohně. Pokud by zákon prošel, Šumava přijde o statut mezinárodně uznávaného národního parku.“

Kontakt: Jaromír Bláha, Hnutí DUHA, 731 463 929, email jaromir.blaha@hnutiduha.cz

Hnutí DUHA s úspěchem prosazuje ekologické řešení, která zajistí zdravé a čisté prostředí pro život každého z nás.
 Navrhujeme konkrétní opatření, jež sniží znečištění ovzduchu a vody, pomohou omezit množství odpadu, chrání krajinu nebo zbaví potraviny toxických látek. Naše práce zahrnuje jednání s úřady a politiky, návrhy zákonů, kontrolu průmyslových firem, pomoc lidem, rady domácnostem a vzdělávání, výzkum, informování novinářů i spolupráci s obcemi. Hnutí DUHA působí celostátně, v jednotlivých městech a krajích i na mezinárodní úrovni. Je českým zástupcem Friends of the Earth International, největšího světového sdružení ekologických organizací.

Nesmyslné zákazy v NP Šumava

se mi vůbec nelíbí, to odpovídám na otázku Klatovského deníku. A nelíbí se mi též, že pár „mocných“ stále hraje o čas, který je pro nás tak vzácný.

A připadá mi velmi trapné a nedůstojné, že turisté vstupující na zakázané cesty, po nichž se mnohdy prohánějí motorová vozidla všeho druhu, musejí mnohdy vést nepříjemné diskuze s případnými strážci NP.

O Modrém sloupu ani nemluvě. Z jara blýsklo opět trochu na lepší časy. Ale byl to jen nepovedený a nesmyslný handl. My (NP šumavský) vás pustíme na Modrý sloup a vy (NP bavorský), uzavřete hraniční stezku z Luzného k Modrému sloupu. Blbost, že ? A utajovaná dohoda nebyla podepsána. Stejná paralela na jihu Šumavy. Nebudete splouvat horní Vltavu, ale můžete, není-li vám život milý, z jara splouvat Otavu z Modravý na Antýgl.

A už vůbec se mi nelíbí, jak mnozí naši politici drží své slovo, které kdysi dělalo muže.

Topolánek: „Slibuji podporu v kauze Modrý sloup. To chcete Šumavu zase zadrátovat?“, rozcíloval se. „Chci Šumavu zelenou, nikoli experimentální.“

Bursík: „Modrý sloup otevřeme!“

To řekli před rokem, trochu pokecali, nabaštili se a zřejmě rychle na své sliby zapomněli, mají asi svých soukromých starostí dost.

U Modrého sloupu se skloňuje téměř nepřetržitě ten velký pták tetřev. Vězte co o tom píše Petr Martan v publikaci, která stojí za přečtení, „Šumava umírající a ohrožená“. „Jestli něco ohrožuje populaci tetřevů, tak to není cesta s turisty na hraniční přechod Modrý sloup, ale generální změna struktury lesů. Sedmáct let trvající spory o 700 roků starou cestu z Modravý na Luzný a Roklan - je s trochou ironie - „tokáním hnědých optimistů“, napojujících se na 300 roků vytvářející se kult tetřeva. Žárlivě jej střežili pro sebe už feudálové, majitelé panství, kapitalisté i komunističtí následovníci. Ti všichni na jeho ochranu dělali vyjimečná opatření. Že by i dnešní mocní stejně střežili onoho tajemného ptáka starých hustých porostů?“ (Martan Petr, Šumava umírající a ohrožená)

Ke strategii udržení Čechů doma patří i dostatečné množství hraničních přechodů. Jsou-li přechody, lidé chodí pěšky či jezdí na kole, namísto ježdění auty desítky km k návštěvám

Bavorského NP. Pokud by si NPŠ uvědomoval globální souvislosti, turista by nebyl až takovou hrůzou a nebezpečím pro ztrátu mezinárodního prestižního označení. Naopak. Byl by vděčný za zvyšování počtu návštěvníků. Více hraničních přechodů pro pěší by se stalo požehnáním pro realizaci mezistátních, životnímu prostředí šetrných projektů.

Mýtus člověka – turisty, jako „ničitele přírody“, je ze strany NPŠ stále vytvářen. Dokazuje to i nedávná informace v čas. Rozhled, kde strážce NPŠ zabránil lesnímu požáru v Jezerní stěně Černého jezera. Vykonával totiž zesílenou strážní službu na Rozvodí, naštěstí již bez samopalu, aby odtud chtiví turisté nemohli vystoupit na hřeben Jezerní stěny a pokračovat dál směrem k hoře Ostrý (kam v minulosti vedla značená cesta k Juránkově chatě) a rušit chráněné živočichy. Je zajímavé a „vhodné odborného výzkumu“, proč ruší jen čeští turisté, když z Bavorska je přístup na tentýž hraniční hřeben přístupný pro každého. Jak dodává značka (rh), za pohotový zákrok si strážce zaslouží poděkování od milovníků Šumavy. Já souhlasím, ale dodávám a jistě nebudu sám, že poděkování od milovníků Šumavy by mělo přijít, až jim bude i tato cesta konečně zpřístupněna a označena. Dodnes si každý ilegálně šlape tu svou. Tak budou moci konečně spatřit NPŠ často inzerovaný nejkrásnější pohled na Černé jezero, ruiny kdysi navštěvované Juránkovy chaty a dojít až na Ostrý.

Příští rok to už bude dvacet let, co byla stržena nenáviděná „železná opona“. Ale na mnoha místech Šumavy, jak je dodnes vidno, zůstává v podobě té zelené. Necháme si to líbit? Budeme do nekonečna čekat a věřit planým slibům? Je to národní park, tzn. taky náš! Tak se konečně rozhodněme co uděláme. Novou revoluci? Nebo bude stačit kousek zdravého rozumu povolaných? Dvacet let je totiž strašně dlouhé čekání.

Emil Kintzl, Kašperské Hory

Chraňme kůrovce, je ho málo a má plno nepřátel

Ano má plno nepřátel a to hlavně v řadách lesníků, kteří by ho nejraději úplně zlikvidovali!

Ještě štěstí, že máme v našem Národním parku Šumava zkušeného ředitele, který připravuje kůrovci ke zdárnému rozšiřování ty nejlepší možné podmínky. Např. nezpracovat 140.000 m3 kalamitního dřeva, které je pro kůrovce to nejatraktivnější. Ředitel parku je přece rodilý „šumavák“ a má – prý bohužel – lesnické vzdělání, takže by tomu měl rozumět. Navíc má pro svou činnost velkou podporu nejen u nevládních ekologických organizací (např. Hnutí Duha), ale i u určité skupiny vědců, výzkumníků a nadšenců (převážně z Jihočeského kraje) a samotného ministra ŽP Bursíka.

Nevím co nám to pan profesor Kučera (učil ochranu lesa) z Lesnické technické školy v Písku vtoukal do hlavy. To bylo řečí, že kůrovec je největší škůdce lesa, a že se proti němu musí radikálně a systematicky postupovat, aby se náhodou nepřemnožil. Dokonce se oháněl i československou státní normou o boji proti kůrovci, kterou před x lety vydala tehdejší „nezodpovědná“ vláda. Ten se nyní asi nestačí divit, když se například dovídá, že kůrovec je „porodníkem“ lesa, jak ho nazvala určitá skupina „takyodborníků“!

Je ale dobře, že o šumavské lesy a ráz krajiny už dlouho bojuje jihočeský hejtman pan Zahradník. Je ale dobře, že plzeňský hejtman pan Zimmermann předkládá vládě návrh zákona o NP Šumava. Je ale dobře, že paní Kalčíková viděla z letadla zdevastovanou Šumavu (zelená – hnědá Šumava). Je ale dobře, že skuteční lesní odborníci (Vicena a spol.) a převážná část šumavských obcí bojují proti nezodpovědným dobrodruhům, kteří svým experimentem totálně ničí šumavské lesy a ze Šumavy chtějí mít divočinu?!

Lžím a polopravdám, které šíří někteří pracovníci NP Šumava a jejich přísluhovači, těm milý čtenáři nevěř. Je dobré vidět skutečný stav šumavských lesů na vlastní oči! Např. Trojmezna, Prameny Vltavy, Mokřůvky, Březník, Podroklán apod.

Vladimír Rada, Šumava 21

Náměstí v Kašperských Horách a archeologové

Už pěknou řádku let se všichni kašperskohorští i návštěvníci našeho města těšíme na opravené náměstí. Od roku 2003 se za podpory Plzeňského kraje zpracovávaly jednotlivé stupně projektové dokumentace, kterou v souladu s platnými předpisy připomínkovaly všechny dotčené orgány a instituce. Po vleklých a opakovaných jednáních především s dopravním inspektorátem a s památkáři, kteří ve vztahu k úpravě našeho historického náměstí dlouho nemohli najít společnou řeč, jsme na podzim loňského roku získali 3 nutná stavební povolení. Další, neméně složitý úkol nás čekal – dát dohromady potřebné finanční prostředky – přibližně 40 mil. Kč. Po několika jednáních nám vedení Plzeňského kraje přislíbilo příspěvek na opravu náměstí částkou 12 mil. Kč. Ve stejnou dobu, tedy v samém závěru loňského roku zahájila činnost regionální rada Regionu soudržnosti Jihozápad, která zahájila vyhlášení výzev k předkládání projektových žádostí o dotace z prostředků EU. Žádost o dotaci v částce cca 26,5 mil. jsme předložili v polovině března, postupně prošla několika koly hodnocení, abychom se těsně před termínem pro konečné rozhodnutí dozvěděli, že můžeme z prostředků Regionálního operačního programu (ROP) dostat jen částku podstatně menší, tedy 11,9 mil. Kč. Radní města museli rychle rozhodnout, zda přijmeme k částce od Plzeňského kraje dotaci „alespoň“ 11,9 mil. a zbývajících potřebných více než 16 mil. zaplatíme z vlastních peněz, nebo nepřijmeme dotaci nižší, poděkujeme kraji za dosavadní pomoc a další roky budeme po náměstí klopýtat, padat a nadávat. Rozhodli jsme se jít do toho i za cenu vysokého podílu vlastních peněz, než riskovat, akci odložit a možná nakonec zůstat na celou investici docela sami.

Průběh hodnocení žádostí o dotace bedlivě sledovali novináři a s nimi samozřejmě i archeologové, neboť jsme městem s bohatou a dlouhou historií a v takovém se dá předpokládat výskyt archeologických nálezů. Jistě jste také zaznamenali několik zpráv v tisku, že se archeologové o naše náměstí živě zajímají. Aniž by měli dostatečné

informace o rozsahu plánovaných prací, chopili se příležitosti a jednoduchým porovnáním plochy našeho náměstí a jeho historického významu s již provedenými celoplošnými průzkumy ve městech jako jsou Ústí nad Labem, Jihlava nebo dokonce Náměstí Republiky v Plzni a Praze, stanovili předběžně cenu za archeologický průzkum v rozmezí 7 až 15 mil. Kč. Po jednání širší skupiny nezávislých archeologů, která se na našem náměstí sešla (samozřejmě bez zástupců města) byla cena za průzkum odhadnuta až na 50 mil. Kč a bylo nám doporučeno dotaci vrátit, do opravy náměstí se vůbec nepouštět, neboť by tím byly zničeny archeologické situace nacházející se pod povrchem. S pomocí krajského radního pro dopravu Ing. Jaroše, vedoucí odboru kultury krajského úřadu a zástupců dalších institucí bylo nakonec s archeology dohodnuto provedení předběžného průzkumu formou sond se záměrem určit rozsah a intenzitu zkoumání v jednotlivých částech náměstí a s tím i upřesnit cenu za průzkum. Výsledkem týdenního zkoumání je nálezová zpráva o zjišťovacím průzkumu (za cca 80 tis. Kč), která navrhuje, jak průzkum provádět a už nepřekvapuje upřesněním cenového odhadu za průzkumné práce 7,2 – 14,1 mil. Kč.

Až potud je to jen „hra“ čísel, která svůj oblundný rozměr dostanou ve chvíli, kdy se začne hovořit o tom, kdo za zkoumání archeologů na našem náměstí zaplatí. Podle zákona o památkové péči č. 20/1987 je na stavebníkovi (v tomto případě naše město), aby strpěl a pak také zaplatil celou cenu prací za archeologický průzkum, dále musí zaplatit i konzervaci případných nálezů, přitom nic z nalezeného mu nepřipadne – nálezy jsou majetkem kraje. Po tomto konstatování se nikdo nemůže divit, že se „hádáme o vykopávky“, jak zněl nadpis v jednom deníku. Kdo by se nehádal, když zákon z doby, kdy všechno patřilo všem a pokud se něco stavělo, pak za státní peníze, platí bez změny dodnes? Rozdíl je „jen“ v tom, že dnes si platíme všechno ze svého nebo z úvěru, který musíme i s úroky vrátit. Copak lze srovnávat možnosti a ekonomický potenciál našeho města

(s ročním rozpočtem cca 40 mil. Kč) s městy jako Ústí n. L., Jihlava, Plzeň, Praha a požadovat úhradu nákladů výhradně z rozpočtu našeho města? Pokud je naše město včetně náměstí skutečně plochou archeologicky unikátní, která výrazně převyšuje regionální význam, jak se uvádí ve zprávě nezávislé archeologické komise, pak by i průzkum této plochy měl být finančně podporován z nadregionálních zdrojů a nikoli jen z městské pokladny. Mám zato, že zájem zachování historických hodnot našeho města by se neměl stát břemenem jen pro naše obyvatele, ale měl by být považován za zájem veřejný a tomu by měl odpovídat i způsob finančního zabezpečení archeologického průzkumu tohoto místa. To je názor můj, ale pravidla už dávno nastavil někdo jiný a dosud nebyla a není vůle je změnit. Určitě je pro státní kasu „pohodlnější“ přesunout finanční břemeno za obecný zájem a povinnost na jiného, pokud je to schopen unést. A nedělejme si iluze o tom, že situaci vyřeší kouzelné slovíčko „dotace“. Příslušný resort – ministerstvo kultury na akce v zájmu zachování historického dědictví v některých programech přispívá, avšak částkami maximálně v řádu statisíců.

Společenské poměry se od roku 1987 výrazně změnily, nikoli však zákon o památkové péči. Investorovi zůstala povinnost včetně té finanční. Pokud by se jí chtěl vyhnout a archeologům stavbu neoznámil, hrozí mu trestní stíhání a samozřejmě vysoká pokuta. Změnil se i přístup a jednání archeologů – pracují na zakázku a mnohé z nich archeologické zkoumání živí, tak si přece nenechají ujít „tučné“ sousto v podobě velké plochy v historicky atraktivním území. Nezbyvá nám než se skřípěním zubů doufat, že se nad námi některá financemi vládnoucí instituce slituje a na průzkum přispěje a nakonec doufat i v to, že naše mnohokrát „přeorané“ náměstí neposkytne archeologům mnoho důvodů pro dlouhé a nákladné zkoumání.

Alena Balounová

Informace o dalším postupu příprav rekonstrukce náměstí v příštím čísle Zpravodaje.

Fotoreportáž: ŠUMAVSKÁ POUŤ

Rok oslav spisovatele Karla Klostermanna.

Poslední srpnový víkend se konala netradiční pouť, chcete-li oslavy výročí Karla Klostermanna. Přinášíme Vám některé fotografie. Jejich autory jsou Jaroslav Rajtmajer a Karel Větrovec.

Napište nám do redakce (informační středisko na náměstí), jak se Vám pouť líbila.

A co si myslíte o nové organizaci tradiční kašperskohorské pouti? Zdá se Vám jako dobrý nápad odsunout lunapark za město?

Pište na adresu: Městské informační a kulturní středisko Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92. Nebo na email: informace@kasphory.cz. Těšíme se na Vaše názory.



Lékařská péče o děti a dorost

Současný systém zdravotnické péče o občany a situace ve zdravotnictví obecně nás (tedy města Kašperské Hory a Hartmanice) přiměla k neobvyklému kroku v zájmu zajištění potřebné lékařské péče, a to k založení společnosti Zdravotnické služby Šumava s.r.o., která bude provozovat ordinaci praktického lékaře pro děti a dorost (dále jen PLDD) v obou obcích. Ordinance funguje od začátku září denně v níže uvedených časech. Pokud máte zájem se svým dítětem navštěvovat dětského lékaře v místě, je nutno v nejbližších dnech se u PLDD zaregistrovat, aby nadále mohly být Vaše děti řádně sledovány, očkované, případně získávat různá potvrzení (např. na řidičský průkaz, brigády, přihlášky) atd. Registrace se musí provést i v případech, že jste své dítě nepřehlásili k jinému lékaři. Pokud jste jej však v mezidobí zaregistrovali jinde a nyní máte zájem se vrátit, je možné takto učinit až

po uplynutí 3 měsíců od poslední registrace. Lékař pro děti a dorost registruje děti od narození do věku 18 let a 364 dnů a bude zajišťovat – preventivní prohlídky, očkování, náběry, v případě potřeby i návštěvu nemocných. Zajištění lékařské péče prostřednictvím společnosti založené oběma městy je řešením, při kterém se počítá s dotováním provozu ordinace z rozpočtu obou měst. Čím více pacientů bude v dětské ordinaci registrováno, tím menší bude nutný příspěvek z městského rozpočtu. Věříme, že oceníte snahu města o zajištění potřebné služby ve městě, včasnou registraci podpoříte nově vzniklé zařízení a tím napomůžete k jeho lepším ekonomickým výsledkům.

Jsmo přesvědčeni, že Zdravotnické služby Šumava s.r.o. opětovně plně zajistí péči o naše nejmladší ke spokojenosti obyvatel obou měst i obcí v okolí.

Alena Balounová

Družstvo KČT Kašperské Hory se stalo vítězem BOBIKAPU 2008

30. srpna 2008 dosáhlo naše družstvo nečekaného úspěchu v extrémním štafetovém závodu čtyřčlenných družstev každoročně pořádaném v Sušici. Základ k tomuto vítězství položil Milan Šimurda v běhu ze sušických Fuferen na Svatobor (délka trasy 5 790 m; převýšení 346 m). Jako druhý doletěl na padáku do Sušice Jan Tomas. Rozhodující náskok na trati horského kola (délka 21 km; převýšení 685 m) získal Pavel Oudes a tento náskok udržel skvělou jízdou na kajaku po Otavě mezi brankami mladý Ondra Bouzek. Vyčerpávající výkon všech borců byl na stupních vítězů odměněn pěknými cenami, putovním pohárem, uznáním 12 poražených družstev a potleskem četných diváků.

Emil Kintzl

ROZVRH ORDINAČNÍCH HODIN

Místo

provozování :

Kašperské Hory

Hartmanice

	Od	Do	Od	Do
Pondělí	7,30	11,00	13,00	15,00
Úterý	13,00	15,00	7,30	11,30
Středa	14,30	16,30	12,30	14,00
Čtvrtek	7,30	11,30	13,00	15,00
Pátek	7,30	10,00	10,30	12,00

Kurzy Angličtiny

Kurzy jsou určeny pro začátečníky i mírně pokročilé, pro děti i dospělé. Povede je paní Monika Pillarová.

Přihlášky je možno odevzdat na MěKIS do 15. října.

Cena je 100,- Kč/60 min.

V případě většího počtu zájemců je možná sleva.

Místo určíme na plakátech.

**Nabízíme k prodeji dům
v Kašperských Horách:
5 bytových jednotek (1+1,
WC, koupelna, chodba,
sklep). Vše po náročné
rekonstrukci.**

**cena: 7 100 000 Kč
tel: 736 202 120, 724 722 669**

**KUPTE SVÝM
BLÍZKÝM NEVŠEDNÍ
DÁREK K VÁNOCŮM
PATCHWORK**

**I. patro budovy Tuty
nad samoobsluhou
Hana Boušková
604 504 428**

Kultura

7.10.2008 – BATHORY

Historický velkofilm Juraje Jakubiska a současně nejdražší filmový projekt střední Evropy přivádí k životu krvavou legendu o Čachtické paní. Výpravny snímek plný velkolepých bitev i osobních dramát v produkci společností Jakubisko film.

Místní kino od 19:00 hod., 140 min., přístupno od 12 let

3.10.2008 – ZVONOKOSY

Hlavní zápletkou tohoto skandálního, avšak humorného dílka je postavení pisoáru v centru městečka. Nejedná se tu ale o nahodilou věc. Pisoár je totiž strategicky zvolený tah v předvolebním období.

Opět se nám představí ochotníci ze Strašína a to v místním kině od 19:00 hod. www.kolar-strasin.cz/

9. 10.2008 – SOLASIDO

Finále pěvecké soutěže pro děti v místním kině od 18.00 hod. Vstupné 50,-/20,- Kč. Další informace upřesníme na plakátech

15.10.2008 - Tvořivá dílna „ Z ovčína“

Ovčí rouno je možné zpracovat nejen tkaním, ale i plstěním. Přijďte a zjistíte, jak se zpracovává ovčí vlna a co vše je možné z ní vyrobit. IS NP Šumava Kašperské Hory od 13:00 hod. – 15:00 hod., kontakt: 376 582 734

22.10.2008 – ÚTĚK DO DIVOČINY

Málokdo z nás má takovou odvahu jako Christopher McCandless. Bylo mu dvacet dva, když dostudoval vysokou školu, ale místo toho, aby zaplul do civilizačního proudu, ukázal mu vztyčený prostředník a z naivního snílka proměnil v symbol jedné generace Američanů. Každý krok jeho cesty z města do té nejsyrovější divočiny sledoval slavný herec Sean Penn, který se tentokrát spokojil s rolí režiséra a scenáristy.

Místní kino, v 19:00 hod., 148 min., přístupno od 15 let

Dále probíhají níže uvedené výstavy:

Informační středisko NP Šumava v Kašperských Horách

„Neklop oči , i nad Tebou se něco děje...“

Výstava fotografických prací dětí ZŠ Komenského Sušice pro školní rok 2007-2008.

Muzeum Šumavy

„Šumavou Karla Klostermanna“

Výstava unikátních fotografií Šumavy z let 1880 až 1915 ve spolupráci s publicistou Z. Roučkou. Výstava, která bude doplněna i památkami na spisovatele K.Klostermanna ze sbírek muzea, je jednou z akcí k letošnímu Roku Karla Klostermanna. Výstava potrvá do konce října 2008.

Galerie Kašperské Hory

„Kůň, přítel člověka“

Především přírodovědná výstava věnovaná tématu koně - jeho vývoji, způsobu života, využití člověkem atd. Výstava potrvá do konce října 2008.



**Sobota
11.10.2008**

CYKLISTICKÉ ZÁVODY DO VRCHU



Rejštejn - Kašperské Hory

Sraz a prezentace účastníků v kině
v Kašperských Horách ve 13,00 hodin.

Možná přijede i Roman Kreuziger.

Pořádá KČT Kašperské Hory, cyklistický oddíl

VÝPRAVA KOLEM KAŠPERSKÝCH HOR

aneb pohled na město ze čtyř
světových stran



V NEDĚLI 5.10.2008,

SRAZ PŘED KINEM VE 13,00 HOD.

Na pěší výpravě navštívíte čtyři vrcholy, ze kterých je vidět město Kašperské Hory, pokaždé z jiné světové strany.

Dozvíte se spoustu zajímavostí a v závěru bude připraven táborák s vuřty a pitím.



Pořádá: KČT Kašperské Hory, cyklistický oddíl

Liják uvítal německé okupanty...



Na základě tragické mnichovské dohody došlo právě před 70 lety k vojenskému připojení pohraničních území Československa k Velkoněmecké říši. Vojenská okupace československého pohraničí proběhla v pěti určených pásmech 1. – 10. října 1938. Jak uvádí místní farní kronika, německé okupační jednotky vjely do Kašperských Hor 8. října za silného deště. Na přání wehrmachtu se pak 16. 10. v městě konaly děkovné bohoslužby za mírový průběh připojení tzv. Sudet. Území postupně přebírala německá správa, vyznačily se nové

státní hranice. V Kašperských Horách vznikly nové úřady, tzv. landrat, okresní soud, stavební úřad ..., bylo zavedeno přímé a pravidelné autobusové spojení do Železné Rudy. Události před 70 lety byly první smutnou etapou rozbití Československa, německým obyvatelům Šumavy ve svých důsledcích přinesly ztrátu demokracie, válečné útrapy a nakonec i ztrátu jejich šumavské domoviny.

K 70. výročí tragického odtržení Sudet vydává nyní známý plzeňský publicista Zdeněk Roučka jako výmluvný dokument reprint německé propagandistické knihy s více než 220 původními fotografiemi a přeloženými texty „Se sedmým sborem do šumavských Sudet“ z roku 1939. Významná část tohoto pozoruhodného dokumentu o pohnuté době je věnována Kašperským Horám a okolí. – Na snímku z fotoarchivu Muzea Šumavy jízdní jednotky německé ozbrojené moci na náměstí v Kašperských Horách v říjnu 1938.

Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy



Vznik kroniky Keltské stopy - kde se vzali

Koho by to napadlo. Koho by napadlo, že opidum není zkratka pro opilý dům. Nepochybně kohokoli, neboť každý přece ví, že opidum je starobylé hradíště

obývané lidmi tajemného národa zvaného Keltové. Jenomže slovíčko kohokoli neplatí absolutně. Rozhodně se netýká hrstky lidí z jednoho malého městečka kdesi na západě Čech. Těchto pár človíčků se nijak zvlášť neliší od jiných tvorů podobně zběsile pobíhajících po tomto světě. Mají své radosti, své lásky i trápení, své všední já stejně jako dalších šest miliard bláznů kolem. Jedno je však určité spojuje. Kdyby jim někdo řekl, že opidum je vlastně opilý dům, s chutí se zasmějou. A dobře, velmi dobře, budou vědět proč. A to je na tom to nejpozoruhodnější. Jsou to totiž

Keltové.

Keltem se člověk nestane jen tak, z ničehož nic. Keltem se člověk narodí, zpravidla aniž to tuší. Je mnoho, dokonce velmi mnoho lidí, kteří na to neprijdou nikdy. Dokonce ani tehdy, když jim to někdo oznámí.

Dodnes je opředeno záhadou, jak toto podivné společenství Keltů vzniklo. Pamětníci jsou dnes již zpravidla ve stavu pozbývajícím paměti, takže nám zbývají jen dohady. Naštěstí dodnes funguje cosi jako společné (nikoli společenské) vědomí sdílené vyprávěním z generace na generaci. Tento způsob uchování

pokračování na další straně

Vznik kroniky Keltské stopy - kde se vzali

dokončení z předchozí strany

byť i celkem nedávných událostí má ovšem jisté nedostatky. Jeho obsah se neustále mírně vlní a mění, a původní fakta se nenápadně vytrácí s počtem společných setkání a vyprávění. Nějak tak vznikají myty. I ty keltské.

Ale zpět k našim Keltům. Není jich mnoho, ale téměř každý z nich vydá na román. Kdysi mívali své opidum (to, že se jednalo vlastně o opilý dům jim musí teprve někdo sdělit), po jeho ztrátě však byli nuceni hledat azyl po všech možných i nemožných podnicích restauračního typu. Na první pohled byl tento boj o přežití celkem marný, vždyť je spojovaly jen nepatrné nitky společných legráček a příběhů. Nepočítáme-li ovšem množství kolektivně zkonsumovaných tekutin, jejichž společným znakem je přítomnost skupiny označované v jistém typu běžné nečtené literatury jako OH. A tady se ovšem dostáváme k záhadě, kterých, nebojte se vážení, bude v našem vyprávění jen poskovnu. Ony nepatrné nitky totiž prokázaly zcela neobyčejné vlastnosti. Vůbec se nechovaly jako vzorně smotané předivo, které se tetelí strachem z vlastního přetržení. Ba právě naopak. Jako neviditelná a navzájem propletená pavoučí vlákna babího léta lehce přenesly naše keltíky k dalším společně prožitým příběhům. Až do doby, kdy se bedné martyrium po cizích hospodách stalo minulostí.

Kdo by to byl tehdy řekl, že ony neviditelné nitky budou tak silné. Kdo by byl tehdy řekl, že vznikne nové opidum. Sen několika nadšenců, kteří se prostě nechťeli vzdát. A tak vznikla Keltská stopa.

A tak vlastně vzniká i tahle kronika. Prostě se jenom s potěšením po Keltské stopě vydáme.

Iva Buřková

www.keltovna.blog.cz

Kašperskohorský Zpravodaj vydává **Město Kašperské Hory**. Redakce si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeby KZ. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Za obsah inzerátů zodpovídá zadavatel. Vydavatel: Město Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92, tel. 376 503 411, IČ 00 255 645. Web: www.sumavanet.cz/khory, email: informace@kasphory.cz. Jazyková korektura: Věra Korcová, odpovědný redaktor a grafická úprava Luboš Bulan, tiskne Tiskárna Strakonice spol. s r.o., evidence na Ministerstvu kultury České republiky pod číslem E 14893

Jak jsem doma zmeškal 21. srpen

Je to už 40 let, ale jako by to bylo včera. A „zavinil“ to můj kamarád Jan Kučera, tehdejší ředitel DD v Kašperských Horách.

TadybylprvnímkonferencieremPolatovy Starošumavské dechovky. Povídá mi 19. srpna. „Vezu zítra inspektorku do Prahy, pojed' se mnou.“ A tak jsme ráno vyjeli. Před Prahou řekl, že zajedeme ještě do Žitavy, tehdy DeDeRonské, kde zakoupí průtokový ohřívač vody, který v rámci Vzájemnéhospodářsképomocisoc.států nebyl podobně jako jízdní kola, botky, košile apod. v ČSSR k sehnání. V případě nutnosti přespíme u jeho známého. V Žitavě jsem hned předvídavě zakoupil botičky a hračky pro mou narozenou dcerku Naďu. Honza nákup nechal na příští den, aby nakoupil v klidu. Večer jsme byli s kamarádem v hospodě, a protože bydlel ve vilové čtvrti, těšil jsem se na klidný spánek. Opak se stal pravdou. Celou noc bylo slyšet hukot vozidel, což mi bylo divný.

Ráno další šok. Slyším z rozhlasu, jak Praha volá o pomoc. „Přijďte bránit český rozhlas, zase se tu střelí. Okupanty se staly děti našich osvoboditelů!“ Nerozuměl jsem tomu, vždyť květnové oslavy byly již za námi. Přišel Honza, poslechl a pravil. „Jsou u nás Rusové, z toho může být válka. Jedeme domů.“ Jenže přes hranice nás spřátelení vojáci NDR nepustili s tím, že hranice je uzavřena, a že neví na jak dlouho. Tak jsme se museli vrátit a pokus jsme ještě několikrát zopakovali se stejným „úspěchem“. Pochopili jsme, že se domů jen tak nedostaneme. Proto jsme za všechny peníze nakoupili jídlo a do kanistrů dostatek benzínu.

Kde budeme spát? Známeho jsme již jako „nepřátelé“ nechťeli obtěžovat. Když nás tu chtějí, tak ať se postarají. Proto jsme se vydali na místní policii. Po vřelém přivítání nás zavedli do místnosti, kde byly jen dveře a žádná okna. A že máme chvílku počkat. Když uběhlo asi 20 minut, pojali jsme podezření a tiše zmizeli. Ke hranici jsme jeli naposledy

marně. Stmívalo se a tak Honza šel opět na policii. Mně ponechal auto s tím, že když se do půl hodiny nevrátí, je zatčenej a mám si dělat co chci. To byla nabídka! Minuty se nekonečně vlekly, ale vrátil se v limitu s tím, že nás dovezou na ubytování. Jeli jsme jako vzácní hosté s policií vpředu i vzadu. Já maloval do mapy kudy a kam nás vezou. Po půl hodině jsme skončili v Oberkunensdorfu v zámečku, který se rychle uzpůsobil na internační tábor pro zapomenuté Čechy, Slováky, ale taky Maďary a Poláky, s kterými jsme pochopitelně, jako s okupanty, nekomunikovali. Zámeček sloužil jako dětský domov a tak Honza byl vlastně „doma.“

Ještě jsme stačili navštívit hospodu a krámek, a když jsme se vraceli, byl za námi policajt s flintou. Oznámili nám, že nesmíme opouštět objekt, že nejsme vězni, ale proto aby se nám nic nestalo. Jaká to péče!

Povídám Honzovi, aby šéfovi řekl, že jsme zvyklí po večeri něco zapít a zakousnout. Rychle dal zřídit bufet s prodavačkou. Jenže jsme se dohodli, že nemáme čím platit, neb jsme jeli domů. Zavolał proto na jakési byro, kde přikázali, že můžeme nakupovat na číslo pasu či cestovní doložky. Bufet byl okamžitě vykoupěn. Poznali svůj omyl a pak jsme fasovali deset marek na den. Dlouhé čekání jsme si zpestřili kopanou. Často míče létali tam kam neměli a kam jsme my nesměli, tedy za hradbu. Hlídačící policajti se tak stali sběrači našich míčů. Čím více jsme kopali, tím více se k naší radosti naběhali. Stále jsme poslouchali rozhlas, abychom věděli, co se děje doma, kde o nás neměli ani tušení. Němečtí soudruzi doporučovali Fltavu a rádi dávali školení. Marně. Já však jednomu dělal radost přikyvováním a k tomu mlel: „ty troubo, až se vykecáš pudeš na váhu, jen si kecej, já ti stejně nerozumím apod.“ Za chvíli z něj vyšlo: „Já trochu uměla česky, já byla za fáka f Liberec“ a mně se ulevilo. Stále jsme něco chtěli a stěžovali si. Chtěli jsme mluvit s našim velvyslanectvím, ale to nám nikdy nedovolili, přestože jsme se stali mluvčími všech zadržovaných. Toužili jsme jet domů, čas utíkal velmi

pokračování na další straně

Jak jsem doma zmeškal 21. srpen

dokončení z předchozí strany

pomalu.

Pátý den večer jsme zaslechli, že hranice je konečně otevřena a kdo první přijede do Vansdorfu, dostane od celníků kytici růží. Pomysleli jsme, kéž by byla naše. Hned jsme začali vyjednávat odchod, ale Němci se zdráhali, že to není pravda. Neustoupili jsme a tak přišli s návrhem, že pustí nás s Honzou, když máme auto (tak by se zbavili rebelů). Ostatní pojedou až ráno, aby se děti řádně vyspali. Dojemná starost! Honza s rozčílil a žádal stěžovat si na našem velvyslanectví. Změkli a tak jsme se dohodli, že ve 23 hod. přistaví pro všechny autobus a tak se také stalo. S ozbrojeným doprovodem jsme jeli k hranici a byli jsme tam s Honzou opravdu první. Kytka byla naše. Čekal nás i starosta, který zajistil pro všechny grátis nocleh. Složitým telefonováním se konečně doma dozvěděli co je s námi a ráno, s naší vlajkou na autě, jsme vyrazili k domovu. Kdyby Honza neznal vlast, tak bychom dle „upravených“ ukazatelů nikdy nedojeli. Rusové bloudili jedna radost. Nápis odsuzující okupaci jsme nestačili za jízdy všechny přečíst. Všude nadšení a ochota pomoci, ale i bezmocný odpor a nenávisť k Ivanům, kteří mnozí chtěli a nemohli běžet domů. Šťastni jsme byli večer doma. Vyprávění, čtení letáků a tiskovin nebralo konce. Koupené jídlo a konzervy jsme si rozdělili, botičky malé Nadě pasovaly, ale Honza průtokový ohříváč, pro který jsem doma zmeškal 21. srpen, nepřivezl. A s kamarádem Honzou jsem pak sdílel při normalizaci stejný osud, ale o tom snad někdy jindy. A tak milí čtenáři, nezapomínejte i Vy na tu „krásnou“ dobu našeho mládí.

Emil Kintzl



prodej keramiky na návsi

Obnovená pout' v Červené se letos opět vydařila

Druhá srpnová neděle byla již třetím rokem více sváteční – pouťová, nejen pro ty, kteří trvale nebo přechodně v Červené bydlí, ale i pro všechny ostatní, kteří mají k této osadě vztah. Pečlivě připravený program letošní pouti a krásné počasí přilákalo v neděli více než 200 návštěvníků.

Pouťový program začal už v sobotu fotbalovým turnajem na kvalitním travnatém hřišti v Červené „Pod Almachem“. Ve férově hraném pouťovém turnaji zvítězilo mužstvo Červené před mužstvem Bajerova s ženskou posilou v brance. Sobotní večer patřil již tradičně benefičnímu koncertu v návesní kapli. Na programu byla keltská hudba v podání TRIA GEMINI. Výtězek z koncertu i celého nedělního programu byl věnován na obnovu kaple Panny Marie Pomocné.

Prvními kroky členů založeného občanského sdružení „Obnova a rozvoj Červené na Šumavě“ byly dílčí práce na obnově této kaple, jako památky našich předků a místa pro duchovní i kulturní setkávání současníků. Zasluhou J. Polince jsme získali darem od Řádu milosrdných sester sv. Jana Boromejského modlitební lavice a historicky cenné obrazy Křížové cesty. Během zimy M. Sviták strávil hodně času na opravě původního hodinového věžního stroje, K. Vokoun opravil poškozený křížek a makovici zvěžičky kaple. Sdružení pak z prostředků vybraných na předchozích dvou poutích nechalo křížek i makovici pozlatit.

Jedním z bodů nedělního programu pak bylo čtení pamětní listiny, která bude spolu s dalšími dokumenty a fotografiemi uložena do makovice a následně osazena s křížkem na kopuli kaple. Všichni návštěvníci pouti tuto pamětní listinu podepsali. Další obnova kaple bude pokračovat ještě v letošním roce z prostředků finančního grantu ministerstva kultury, který se podařilo

získat MěÚ Kašperské Hory.

Nedělní program pouti začal dopoledne sportovními soutěžemi pro děti a pokračoval perfektně připravenou přednáškou PhDr. Horpeniaka o historii Červené. Na ni navázala mše ve zcela zaplněné návesní kapli. Atraktivní pro diváky bylo vystoupení orientálních tanečnic skupiny Habibi i ukázka vábení jelenů Jana Homoly z lesnické



posezení u piva

fakulty ČZU. Pro milovníky fotografií byla jistě zajímavá výstava fotografií Václava Čubra, pro všechny pak zdarma občerstvení, které napekly ženy z Červené. Na návsi si návštěvníci mohli zakoupit řemeslné výrobky jako keramiku, patchwork, řezbářské výrobky atd. Nechybělo ani točené pivo a výborné klobásy ze „stylového krámků“ J. Králíka. Celý nedělní program byl doprovázen country kapelou z Vimperka.

Poděkování patří všem, kteří se na organizaci pouti v Červené podíleli a Městu Kašperské Hory, které poskytlo na organizaci finanční příspěvek.

Ing. Milan Bechyně

Dolní Dvorce — poprvé písemně zmíněny před 460 lety

Vesnička Dolní Dvorce (Unterhöfen) se nachází v odlehlé, velmi malebné krajině podhůří střední Šumavy, chráněné jako přírodní park Kašperská vrchovina.

Dolní Dvorce, kdysi součást obce Tuškov, se rozložily 3,5 km severozápadně od Kašperských Hor v nadmořské výšce 595 metrů na dně kotliny Račího potoka, který je pravobřežním přítokem Otavy. Kotlinu ze tří stran uzavírají hory, východním směrem terén stoupá k lesnatému masívu Zámeckého vrchu (925m) s výraznou siluetou hradu Kašperku, na jihozápadě krajinu ovládá hora Borovina (730m), západním směrem se otvírají průhledy do údolí Otavy. Jako místní část patřily dříve do katastru Dolních Dvorců také Trnové Dvory (Trnov, Dornhof) situované na svahu severovýchodně od vsi a samota Příčná (Pritschen), která vznikla v 19. století na západní straně při staré silnici z Kašperských Hor do Sušice. Ves „Dworcze“ se připomíná poprvé v roce 1548 jako součást panství hradu Kašperka. Při rozprodeji vesnic hradního panství v roce 1584 získalo ves Dvorce město Kašperské Hory. Císaři Rudolfovi II. kromě hradu, vesnice Kavrlík, myta v Kozím Hřbetu a okolních lesů tenkrát zůstaly čtyři pusté dvory,

z nichž tři byly bezprostředně v předhradí a čtvrtý u Dolních Dvorců. Tento zbytek panství si město od panovníka koupilo roku 1617. S velkou pravděpodobností byly Dolní Dvorce původně součástí hospodářského příslušenství hradu Kašperku. Pro odlišení od hospodářských dvorů na kopci v předhradí, se těmto dvorcům podle polohy říkalo Dolní. Roku 1654 se tu uvádí celkem 5 usedlostí, z toho 3 selské. Kolem poloviny 19. století zde bydlelo 140 lidí v 9 domech. Před 2. světovou válkou měla katastrální obec Dolní Dvorce výměru 248 ha, 23 kamenných domů a jeden dřevěný. V obci s německými obyvateli bylo tehdy registrováno 118 kusů hovězího dobytka, 28 prasat, 10 ovcí a 12 koz. Déle než kdekoli jinde se v Dolních Dvorcích udržela funkce obecního pastýře. Důvodem tu byla jistá opatrnost místních hospodářů. Koncem 19. století, kdy se všude přistupovalo k dělení obecních pastvin mezi jednotlivé sedláky, v Dolních Dvorcích s tímto krokem váhali, neboť jejich obecní pastvina o výměře 26 ha

byla převážně na mokřích a dokonce bažinatých pozemcích. Proto raději i nadále přispívali na obecního pastýře, který pro svou potřebu choval krávu a ovce a mohl si na malém poličku pěstovat brambory a zelí. Obilí a peníze dostával od sedláků. O vodu v Dolních Dvorcích opravdu nebyla nouze. Studna za Fischerovou stodolou prý měla nejlepší vodu v celém okolí. V létě nikdy nevyschla ani v zimě nezamrzla.

V místní části Příčná přímo u silnice stál chudobinec obce Tuškov. Bydlel zde také jistý Hoidn, který obchodoval se psy. Nejtučnější ze zvířat zabíjel a pak škvařil psí sádlo, které bývalo hledaným léčivým prostředkem. Ve starší minulosti pošumavský kout v dolině Račího potoka oživovala snad už od 13. století důležitá cesta spojující Kašperské Hory se Sušicí přes Tuškov, Bohdašice a Dlouhou Ves. Tato komunikace v Kašperských Horách navazovala na tzv. horní Zlatou stezku z Pasova. Teprve výstavbou nové silnice z Kašperských Hor do Sušice kolem Radešova a Annína v polovině 80. let 19. století krajina u Dolních Dvorců značně zklidněla. Po roce 1945 do vesnice a okolí přišli novoosídlenci hlavně z řad tzv. rumunských Slováků. Tito lidé podobně jako jejich předchůdci se živili zemědělstvím. Dnes tu naprostá většina objektů slouží rekreačním účelům. Blízké Trnové Dvory se na řadu let staly druhým domovem pro malíře

a grafika Miloše Cossu Kadlece z Prahy (+1993), který zde vytvořil řadu pozoruhodných krajinářských prací.

Dolní Dvorce patří k typickým drobným sídlům střední Šumavy. Zástavba jádra vesničky je tvořena v podstatě jen třemi velkými dvorci, svírajícími drobnou svažitou náves. Několik chalup bylo situováno severně a východně od tohoto sídelního jádra. Z dochovaných lidových staveb je nejvýznamnější dům čp. 5 na návsi, zděné stavení se širokou polovalbovou střechou a bedněným štítem. V protější usedlosti čp. 1 se dochoval rozložitý zděný dům s polovalbovou střechou, stodola a zemní loch. Tradiční vzhled si podržel dále dům čp. 4 a dvouštitová usedlost čp. 2 + 13 se segmentovou bránou. Několik tradičních stavení se širokými polovalbovými střechami je i v sousední osadě Trnové Dvory, kde jsou i dvě kapličky. U přístupové cesty do Dolních Dvorců stojí zajímavý litinový křížek. Zapadlá vesnička v odlehlé a izolované poloze nebyla v druhé polovině 20. století výrazně narušena demolice nebo nevhodnými novostavbami. Většinu staveb sice poznamenaly úpravy pro rekreační využití, ale i tak si Dolní Dvorce uchovaly celkově příznivý vzhled, umocněný malebným krajinným rámcem.

PhDr. Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy



Úklidová firma MOPÍK
Specialista na úklidové práce a služby

Čištění koberců • Jednorázový úklid • Pravidelný denní úklid • Úklid po malířích • Zahradnické práce

Irena Paulínyová

Adresa:
Vimperská 233
Kašperské Hory, 341 92

Mob.: 607 722 565
E-mail: i.mopik@seznam.cz

AUTHOR Král Šumavy ROAD 2008

Masochistické potěšení z bolesti, dokonalé prověření vlastních morálních a fyzických sil, souboj s nástrahami krajiny a počasí. V tom je krása silničního maratónu Krále Šumavy.

Už jen pouhé vyslovení tohoto závodu vyvolá u nejednoho cyklisty lehké šimráni v podbřišku. Závodníci jen matně dokáží předvídat, co jim trať „krále“ připraví v případě, že sprchne, bude zima, nebo dokonce napadne sníh. Letos v sobotu 13.9.2008 se o tom mohla přesvědčit čtveřice silničních cyklistů z Kašperských Hor. Sníh nepadal, tak jako v některých předešlých ročnících, ale šumavské vrcholy jim připravily déšť a náhlé ochlazení. Přesto si s trati poradili a někteří dosáhli vynikajících výsledků.

Radek Vrhel

Profil trati cyklomaratonu Author Král Šumavy 2008 ROAD
vzdálenost: 151,2 km
stoupání: 2847 m

Sáhněme si do svědomí

Podle evidence obsluhujícího pracovníka sběrného dvora p. Sovy, je již nyní, v měsíci srpnu překročen průměrný roční počet odvezených kontejnerů komunálního odpadu ze sběrného dvora. Nasvědčuje to tomu, že si lidé přece jen zvykli využívat k odložení odpadu tohoto určeného místa a ne nějakého náhodně vybraného příkopu u cesty nebo lesa. I když pravdou také je, že lidé dnes mají stále vyšší a vyšší nároky na veškeré spotřební zboží. Pořizují si stále dokonalejší auta, spotřebiče, elektroniku, modernější nábytek a není jim zatěžko se se starší, i když ještě funkční věci rozloučit a zbavit se jí. Jak již bylo řečeno, většina těchto věcí se ocitá ve sběrných dvorech. Je to chvályhodné, ale....

Skoro všichni místní obyvatelé ví, že sběrný dvůr v Kašperských Horách má již několik let stále stejnou provozní dobu. Je otevřen vždy ve středu od 14 hodin do 16 hodin v zimě, v létě do 17 hodin. V sobotu se otevírá v 8 hodin a zavírá ve 12 hodin. Myslím, že tato otevírací doba při dobré vůli každému postačí a i nějaký větší úklid lze zorganizovat tak, aby nemuselo docházet k takovým jevům, jako je možné dost často u vrat sběrného dvora vidět. Stačí totiž jen několik málo hodin poté, co se vrata sběrného dvora uzavřou a v prostoru před ním se objeví krabice se směsí papírů, textilu, kartony, pneumatiky, často i větší kusy nábytku. Dokonce tam někdo odloží i igelitové pytle se

směsným odpadem, který patří do popelnice. Druhý den tedy musí pracovníci technických služeb jít a tento odpad uklidit. Často tam mimo svoje pracovní hodiny přijde i pan Sova, pracovník firmy Rumpold, a prostor před vraty uklízí. Myslíte, že je to tak dobře? Nevadí vám, kdo s klidným svědomím odložíte odpad „jen tak u vrat“, co si o vás ostatní myslí?

Podobně to funguje i v nedaleké obci Tuškov, kde jsou postaveny kontejnery (zvony) na tříděný odpad. Pro někoho je to snad přímo výzva k tomu, aby tam pohodil pytel s odpadem. Kdyby se alespoň jednalo o pytle ze zesíleného igelitu, které jsou právě za účelem ukládání odpadu k dostání na zdejší městském úřadě! Ale bohužel. Nakonec, podívejte se sami na přiložené snímky. Těžko říct na koho v tomhle případě lze ukázat prstem. Jen teoreticky: Tuškovští mají vesměs své nádoby na odpad; proč by házeli odpad ke zvonům? Opolenečtí mají zase možnost zakoupit tyto zesílené pytle a naplněné a zavázané umístit do ohrádky, která za tím účelem byla na násvi zhotovena. Odpad je odtud vyvážen místními technickými službami. Proč by tedy házeli odpad ke zvonům v Tuškově? To mi tedy řekněte.

Helena Marková
Odbor ŽP

Odpady u zvonů v Tuškově

Výsledky kašperskohorských závodníků

	<i>Celk pořadí:</i>	<i>V kategorii</i>	<i>Čas</i>
František ŠVAJKA	14	3	4 hod. 23 min.
Václav VINTR	28	11	4 hod. 31 min.
Radek VRHEL	145	42	5 hod. 03 min.
Lubomír JANOŠÍK	388	94	6 hod. 00 min.
Celkem účastníků:	704	160	



Branný den

Dne 5. září 2008 se v Kašperských Horách konal branný den. Přijeli vojáci z 251. protiletadlového a raketového oddílu Strakonice. Děti měly velkou radost, jelikož jim vojáci dovolili vyzkoušet si některé zbraně. Dále bylo k vidění další vybavení - ochranné vesty, maskovací oblečení atd. Některé děti se také nechaly nabarvit - namaskovat, hlavně děvčata měla zájem - zelená prý letos frčí. Všeobecnému malování podlehla i většina učitelů. Vojáci nám přivezli i některé dárky, které nás hodně potěšily.

Pracovnice Červeného kříže nacvičovaly s dětmi základy první pomoci. Dále bylo na školních pozemcích vybudováno malé lanové centrum, které si hlavně děti

z nižších ročníků náramně užily. Boj muže proti muži jsme sledovali všichni se zatajeným dechem. Rachotu střelby se některé malé děti ze školky bály, a proto je musely paní učitelky včas odvést do bezpečí. Zkoušeli jsme i rovnováhu na chůdách a kolektivní sílu v přetahování lanem. Postupně se přidávaly další a další děti, až nás nakonec bylo kolem 70. Zapojili se i vojáci, protože šli kluci proti holkám a kluci mají přece jenom trochu větší sílu.

Později přijela i místní policie a ukázala dětem různé věci ze svého oboru, třeba jak se měří alkohol v krvi, půjčili dětem pouta, a dokonce si někteří mohli sednout i do policejního auta. Závěrečné chvíle patřily šermířské skupině Markýza

ze Strakonice. Tento den se všem moc líbil a doufáme, že by se podobná akce mohla stát takovou tradicí.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří nám umožnili toto setkání: především



vojákům ze Strakonice, pracovním Červeného kříže, Policii České republiky a také skupině historického šermu. Naše poděkování patří panu Kekenovi, Nývltovi, Pluckovi a dalším.

Ještě jsme pro Vás připravili dva rozhovory s příslušníky armády: Odpovídá Petr Jaroš, velitel tohoto oddílu:

„Proč jste se dal k armádě?“

„Já jsem se dal k armádě proto, že jsem chtěl. To víte, v 15 letech ještě člověk neví, co je to život, má jiný názor na svět. Armáda je můj život, ale je to také zaměstnání jako každé jiné.“

„Proč jste zorganizovali tuhle akci?“

„Aby děti poznaly taky něco nového. Aby

si vyzkoušeli nějaké zbraně a rozvíjely se i jejich znalosti.“

„Pro koho jste tuto akci pořádali?“

„Bylo to připravené pro dětský domov, kde je jenom 40 dětí, což je dobře,

protože každý potřebuje lásku. A dělali jsme to samozřejmě pro vás, děti z Kašperských Hor a okolí.“

„Chtěl byste, aby vaše děti taky sloužily u armády?“

„Možná jo, ale já jim do toho nechci vůbec povídat.“

„Jak dlouho jste u armády?“

„Bude už to kolem 20 let.“

„Děkujeme Vám za Váš čas a rozhovor.“

Také jsme odchytili jedinou ženu, která dneska přijela. Odpovídá Marie Mindlová.

„Proč jste se dala k armádě?“

„Chtěla jsem to prostě vyzkoušet a zjistit, co mě baví.“

„Kolik žen je ve vašem oddíle?“

„Je nás tam asi 30 z celkového počtu 300, takže 1/10.“

„Prodělala jste stejný výcvik jako muži?“

„Ano, protože v boji vás nikdo šetřit nebude. Když máte vzít těžkou bednu, nemůžete říct, že jste žena, prostě to musíte bez řeči vzít.“

„Líbí se Vám u armády?“

„Ano líbí, je to takové zpestření života.“

„Jakou práci u armády děláte?“

„Pracuji jako zdravotnická sestra a záchranář.“

„Doporučila byste někomu práci v armádě?“

„Určitě těm, kteří mají rádi sport a nesnesli by pracovat někde v továrně.“

Petra Voldřichová, IX.B



Lípa Svobody

Před 40. lety, 28. října 1968, byla přes tichý odpor příznivců tehdejšího režimu, u KD Karla Klostermanna, vsazena naše Lípa Svobody. Svoboda nám byla zakrátko ještě na pár dlouhých let odebrána, ale z lípy vyrostl nádherný strom, který se stal ozdobou našeho města a zůstává tak symbolem dosažené svobody. Važme si jí!

Emil Kintzl

Příklad hodný následování

Před několika lety došlo ke krádeži prastarých Božích muk, které stávaly na cestě z Amáliny údolí na Kaiserhof - Císařský dvůr. Nedaleko odtud chátřala ve skrytu stromů zděná Boží muka. Letos se stal dobrý čin, když ve vši tichosti dobrý pan Dušek se synem Cyrilem a jeho přítelkyní Miluškou, se dali do opravy této památky. Jen vynášení potřebného materiálu od Zlatého potoka do strmého kopce dalo pořádně zabrat. Ale vytrvali a dnes již Boží muka září novotou. Snad se jich žádná ruka vandala nedotkne. Skromným obnovitelům patří velký dík. Na obnovu čeká ještě ruina kapličky Zmrtvýchvstání Páně, která dožívá na Prádle. Najde se někdo, kdo se její záchrany ujme? Zasloužila by si to.

Emil Kintzl



Boží muka již nepřežívají, ale žijí.



Realitní kancelář s patnáctiletou tradicí hledá pro klienty tyto nemovitosti

- *Rodinné domy*
- *Rekreační chaty a chalupy*
- *Nebytové prostory*
- *Stavební pozemky*

Náše adresa: AED, s.r.o., Nám. T.G.Masaryka 6, 301 00 Plzeň
Tel.: 377 270 389, fax 377 270 389, mobil 777 24 33 81, 777 24 33 82
e-mail aed@iol.cz www.aedplzen.cz

Pevná telefonní linka bez měsíčních paušálů

Co vše získáte:

- * Vlastní telefonní číslo
- * Účtování po vteřinách
- * On-line výpis hovorů
- * Absolutní kontrolu nad svým účtem
- * Nezávislost na pevné lince
- * Žádné měsíční paušály
- * Bezkonkurenční cenu za volání



CENY ZA VOLÁNÍ

- na pevné linky od 0,50 Kč
- na mobilní telefony od 4,00 Kč
- Německo, Itálie, Slovensko.... 2,00 Kč
- hovory v rámci sítí ha-vel, CESNET, VOIPEX, 802.VOX zcela ZDARMA

Všechny ceny jsou včetně 19 % DPH.

CHCETE VÍCE INFORMACÍ?

Navštivte naše internetové stránky sekci
Telefonní linka VoIP
nebo osobně naši prodejnu
PC mobile, Příkopy 74 v Sušici,
rádi Vám odpovíme na Vaše otázky.

Sušice WiFi Lan
Broadband internet provider

canaletto
GRAPHIC SOLUTION

grafické návrhy, webdesign, prepress příprava
774 989 070, info@canaletto.cz, www.canaletto.cz

www.WIFILAN.cz

MOBIL: 774 120 527

Vysokorychlostní neomezené připojení k internetu

ZRYCHLUJEME

Měsíční paušály služby AIRhome

1024/256 kbit/s	350,-
1536/256 kbit/s	450,-
2048/384 kbit/s	590,-
3072/384 kbit/s	690,-
4096/512 kbit/s	990,-

Uvedené tarify jsou bez datových a časových limitů. Ceny včetně 19 % DPH. Všem stávajícím zákazníkům byly rychlosti automaticky a zdarma navýšeny!

Služby AIRhome

INSTALAČNÍ BALÍČEK PROFI

2999,- Kč

Instalace včetně kompletní technické podpory.
Smlouva na dobu neurčitou.

SAMOINSTALAČNÍ BALÍČEK

1999,- Kč

Instalace bez technické podpory.

Balíček se zařízením a kabely
pro samoinstalaci si vyzvednete v naší
prodejně PC mobile, Příkopy 74 v Sušici.

Všechny ceny jsou včetně 19 % DPH.

AKCE!

1,- Kč* instalační balíček PROFI při výběru
rychlostí 3072/384 nebo 4096/512
2 měsíce ZDARMA při přechodu od konkurence

* Platí při podpisu smlouvy na dobu 24 měsíců.

Sušice WiFi Lan
Broadband internet provider

www.WIFILAN.cz

MOBIL: 774 120 527